

6. Porter M.E. Clusters and competition: new agendas for companies, governments, and institutions // Porter M.E. On Competition. Boston, MA: Harvard Business School Press, 1998.
7. Рекорд С.И. Методология развития кластерных систем как мезоуровня международной экономической интеграции / С.И. Рекорд. – СПб. : СПбГУЭФ, 2012. – 211 с.
8. Рутко Д.Ф. Оценка эффективности функционирования кластерных структур / Д.Ф. Рутко // Научные труды РИВШ. Философско- гуманитарные науки : сб. науч. ст. / Под ред. В.Ф. Беркова. – Минск : РИВШ, 2009. – Вып. 7(12). – С. 413–419.
9. Яшева Г.А. Методологические основы кластерного подхода в повышении конкурентоспособности предприятий / Г.А. Яшева // Белорусский экономический журнал. – 2006. – № 2. – С. 87–100.

Коваленко С. І.

Дунайський інститут
Національного університету «Одеська морська академія»

ДО ПРОБЛЕМИ ОЦІНКИ СОЦІАЛЬНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ТРАНСКОРДОННОЇ КЛАСТЕРНОЇ СИСТЕМИ

Резюме

У статті досліджено проблеми оцінки соціальної ефективності мезорівня міжнародних інтеграційних об'єднань, що представляє собою мережеві структури внутрішньогалузевого і міжгалузевого співробітництва у вигляді транскордонних кластерних систем. Розглянуто принципи, критерії та етапи оцінки соціальних ефектів кластеризації євро регіону як важлива і необхідна умова якісного зростання євроінтеграції України.

Ключові слова: мезорівень, транскордонна кластерна система, євроінтеграція, євро регіон, соціальний ефект, бюджетна ефективність, якість життя.

Коваленко С. И.

Дунайский институт
Национального университета «Одесская морская академия»

К ПРОБЛЕМЕ ОЦЕНКИ СОЦИАЛЬНОЙ ЭФФЕКТИВНОСТИ ТРАНСГРАНИЧНОЙ КЛАСТЕРНОЙ СИСТЕМЫ

Резюме

В статье исследованы проблемы оценки социальной эффективности мезоуровня международных интеграционных объединений, представляющего собой сетевые структуры внутриотраслевого и межотраслевого сотрудничества в виде трансграничных кластерных систем. Рассмотрены принципы, критерии и этапы оценки социальных эффектов кластеризации евро региона как важное и необходимое условие качественного роста евроинтеграции Украины.

Ключевые слова: мезоуровень, трансграничная кластерная система, евроинтеграция, евро регион, социальный эффект, бюджетная эффективность, качество жизни.

УДК 338.2; 330.8

Колупаєва І. В.

Харківський торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету

ЕФЕКТИВНІСТЬ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ІНСТИТУЦІЙНИХ ЗМІН

У статті здійснено узагальнення підходів до розуміння інституційних змін. Проведено групування наявних підходів до розуміння поняття «ефективність» та визначено їх особливості щодо оцінювання регуляторної політики. Запропоновано сутність ефективності регуляторної політики в умовах інституційних змін.

Ключові слова: регуляторна політика, державне регулювання, інституціоналізм, інститути, інституційне середовище, інституційні зміни, інституційні пастки.

Постановка проблеми. Забезпечення сталого розвитку економіки, підвищення рівня конкурентоспроможності продукції та безпеки споживання в країні можливе лише за умови впровадження дієвої регуляторної політики, головним критерієм оцінки якої варто визнати її ефективність. Саме цей критерій відображає як міру досягнення поставлених цілей, так і співвідношення досягнутих результатів до понесених витрат, що дає змогу визначати доцільність запроваджених

актів поряд із заявленими цілями. Крім того, ефективність регуляторної політики є дієвим інструментом для прийняття управлінських рішень у сфері державного управління у цілому. Враховуючи високу ступінь динаміки вітчизняного економічного простору та політичну нестабільність, сучасне інституційне середовище стає все більш мінливим, що вимагає визначення ефективності регуляторної політики з урахуванням інституційних змін.

Дослідженням інституційних змін та пов'язаними з ними пастками займалися такі науковці, як: Р. Буайе, Д. Норт, В. Полтерович, В. Раттен, А. Ткач, Й. Шумпетер, Ю. Хайямі. Ефективність є предметом дослідження чисельної кількості науковців, найвідомішими з яких є: Е. Долан, Дж. Гібсон, М. Єфімова, Д. Іванцевич, Х. Лейбенстайн, Д. Ліндсей, С. Мочерний, В. Паретто, С. Сінк, Л. Сильченков, Х. Рамперсад, Е. Фрімен, Т. Хачатуров, П. Хейне. Регуляторна політика досліджується такими відомими українськими дослідниками, як: О. Балабенко, Л. Білозір, В. Занфіров, С. Кулик, В. Лященко, Ю. Мельник, Н. Осадча, М. Погрібняк, Є. Шулюк та ін. Незважаючи на те, що сутність інституційних змін було широко досліджена в рамках інституціоналізму, питання забезпечення ефективності регуляторної політики в рамках інституційних змін залишається відкритим, що підтверджує актуальність проведеного дослідження.

Мета статті полягає у розробленні основних положень визначення ефективності регуляторної політики в умовах інституційних змін з урахуванням стану вітчизняного економічного середовища.

Виклад основного матеріалу дослідження. Д. Норт одним із перших запропонував визначення інституційних змін як процесу зміни формальних правил і неформальних відносин (традицій, загальноприйнятих норм поведінки, встановлених угод між учасниками угоди) [1]. Також їх визначають як частину процесу соціально-економічного розвитку шляхом створення відповідних економічних, правових і соціальних інститутів, які можуть здійснюватися еволюційним та революційним шляхом [2]. Більш розгорнуте визначення дає А. Ткач: «Інституціональними називаються такі зміни, які знаменують виникнення нових правил із відповідними механізмами та забезпечення їх дотримання, відмиранням старих правил, а також змінами структури трансакцій у рамках наявного переліку правил для їх учасників. Таке визначення враховує не лише появу нових настанов, але й механізми, що забезпечують дотримання суб'єктами наявних настанов [3].

Інституційні перетворення залежать від взаємодії груп інтересів, які виражаються державою та гілками її влади. Неформалізована система поглядів і цінностей змінюється спонтанно, з різною швидкістю, яка визначається їх походженням і характером. Укорінені в традиціях елементи суспільної свідомості, навпаки, змінюються дуже повільно [3; 4].

Останнім часом питання інституційних змін постає під час аналізу переходу від командно-адміністративної економіки до ринкової в країнах пострадянського простору. Фактичний провал реформ, виникнення чисельних інституційних пасток, різкий економічний спад свідчать про невірну обрану стратегію інституційних змін. Переважно такі результати пояснюють причинами непослідовності формування ринкових інститутів, відстороненням держави від ринку в надії на його самоінституціоналізацію, що не підтвердилося навіть у розвинених країнах [5–7].

Саме в рамках французького регулятивізму Р. Буайе [8] наголошував на непослідовності проведення реформ та незваженому імпорту інститутів. У розвинутих капіталістичних економіках система будувалася на принципах піраміди: в основі знаходилися інституційні основи ринкової економіки, на яких надбудовувалися виробництво, фінансування, розподіл капіталу, а на вер-

шині – вторинні ринки та управління ризиками. У пострадянських країнах ця піраміда виявилася перевернутою: її основа – відсутність стабільних правових інститутів, платіжної системи та системи рахівництва, банківська роздробленість, тенденція до автаркії, а вторинний ринок існував виключно у формі спекуляції.

Усе це підтверджує тезу про необхідність поступових виважених інституційних змін з урахуванням їх компліментарності через стійкі зв'язки та взаємовплив, який виникає за зміни окремих із них. Не вдаючись детально до розгляду проблем пострадянського періоду, звернемо увагу на те, що українська економіка також нині знаходиться в процесі інституційних змін. Це зумовлено процесом поглиблення інтеграції до світового економічного співтовариства, подальшою розбудовою ринкової економіки, зміною ролі держави у регулюванні економіки, процесами децентралізації тощо. Отже, актуальними інституційними змінами у наш час в Україні варто вважати: реформування правових інститутів і вдосконалення ринкового законодавства, фінансові, банківські, монетарні та кредитно-грошові реформи (більшість з яких безпосередньо є предметом регуляторної політики), подальша специфікація прав власності та їх законодавче закріплення, структурна перебудова економіки, підтримка інститутів конкурентного середовища, перебудова системи державного управління в напрямі публічного. Саме тому вдосконалення регуляторної політики з урахуванням інституційних змін дасть змогу, з одного боку, прискорити досягнення цілей регуляції, а з іншого – через взаємний вплив покращити інституційну структуру.

Інституційні зміни мають екзогенний та ендогенний характер. Ендогенний характер переважно зумовлений змінами у відносних цінах економічних ресурсів, що свідчить про неефективність використання ресурсів, що, своєю чергою, вимагає вдосконалення інститутів або впровадження нових. Також причиною інституційних перетворень можуть виступати зміни у смаках і перевагах людей, що призводить до трансформації традицій, норм, рутин тощо. У даному контексті варто звернути увагу на існування трансакційних і трансформаційних витрат, які також є предметом дослідження фактично всіх інституційних теорій, оскільки дають змогу пояснити існування інститутів та їх трансформацію. Інститути знижують рівень невизначеності, час на збір та пошук інформації, створюють умови для контрактної взаємодії агентів і, таким чином, знижують можливість виникнення витрат опортуністичної поведінки, які можуть мати місце *ex post* – після здійснення угоди. Усі ці витрати належать до трансакційних, а витрати, пов'язані з переходом від однієї норми до іншої, є трансформаційними (складання проекту трансформації, його лобювання, створення і підтримка проміжних інститутів, власне реалізація проекту і, звичайно, адаптація системи до виникнення інституту).

Вартий уваги запропонований підхід екзогенних змін – теорія індукованих інституційних інновацій, розроблена В. Раттеном і Ю. Хайямі [9], у межах якої передбачається виникнення попиту на інституційні зміни через нерівновагу на ринках факторів виробництва, викликаних змінами в технології, забезпеченості ресурсами або споживчому попиті. Впровадження інституційних інновацій державою в рамках даного підходу не завжди вважається ефективним для всього соці-

уму. Це бачення подібне по поглядів Й. Шумпетера, який уважав факторами інституційного розвитку технологічний прогрес та інноваційну активність суб'єктів господарювання.

У розгляді інституційних змін важливим аспектом є визначення причин їх невдач, що виступає серйозними перепонами реалізації регуляторної політики. Д. Норт наголошував на таких: 1) зацікавленість окремих груп (у тому числі держави) у збереженні неефективних інститутів, які приносять їм додаткову ренту; 2) залежність від попередньої обраної траєкторії (path dependence): впровадження нових «правил гри» вимагає більших трансформаційних витрат, ніж економія на трансакційних, яка має місце за існуючої інституційної структури. До цих причин варто додати існування або виникнення інституційних пасток, які дуже розповсюджені в нашій країні і створюють значні перепони для економічного зростання у цілому та для впровадження регуляторної політики зокрема.

Інституційні пастки (institutional trap raquo) як поняття було введено В.М. Полтеровичем [10] як неефективність інститутів, що склалися, які являють собою сталі правила, наслідування поведінковим установкам, що повторюються та призводять до несприятливих економічних наслідків і мають самопідтримуючий характер. Прикладами останніх можуть бути бартер, неплатежі, корупція, тіньова економіка, схеми ухилення від сплати податків тощо. Однією з причин даного явища може бути надмірний вплив держави на економічну систему. А. Амосов [11] визначає сутність інституційної пастки як зміни будь-якого інституту без зв'язку

з трансформацією правил щодо інших інститутів, що зумовлено їх компліментарністю. Не можна погодитися, що наявність інституційних пасток є результатом зацікавленості окремих сторін, на чому наголошував Д. Норт. В англійській літературі це поняття розглядається як ефект блокування (lock-in effect), що означає: прийняте рішення через сукупність «нарошених» на нього інститутів може стати незмінним навіть за наявності більш ефективної альтернативи. Найяскравішим прикладом ефекту блокування є QWERTY-ефект, який ми бачимо кожного дня своїх клавіатурах – це рядок букв у першому рядку. Його сутність полягає в тому, що на перших друкарських машинках була саме така розкладка. Через деякий час було розроблено більш ефективну, але виробники, пов'язані із друкарнями та курсами навчання, не були зацікавленими піти назустріч споживачу, й інша розкладка клавіатури так і залишилася не впровадженою в масове виробництво. Такий ефект блокування відображає вплив інституційних пасток на рівень економічного розвитку, і цілком логічно припускати, що такі приклади будуть значно гальмувати впровадження реформ, змін у публічній та регуляторній політиці.

Визначення сутності та змісту поняття «ефективність регуляторної політики» є одним із ключових у даному дослідженні. Це пов'язано із підвищеною увагою до державного регулювання у цілому та пошуком найбільш економічних шляхів досягнення цілей через складну ситуацію із державним бюджетом, зовнішнім боргом, високим соціальним тягарем тощо. Взагалі «ефективність» є однією з найбільш розповсюджених економіч-

Таблиця 1

Основні підходи до розуміння сутності поняття «ефективність»

№	Підходи	Представники	Сутність
1	Витратний	К. Маркс, Д. Рікардо, А. Маршалл, П. Хейне, М. Мескон, В. Андрійчук, М. Кочалос, Т. Хачатуров, М. Єфімова, В. Репін, Л. Абалкін	Загальний підхід до розуміння ефективності через оцінювання відношення отриманого результату до витрачених на це ресурсів, яке може набувати різних форм: співвідношення доходу підприємця-орендатора до витрат виробництва, використовуючи загальний потік доходів і витрат; ринкова вартість виробленої продукції до витрат ресурсів організації; взаємозалежності між витратами на розширення і відтворення основного капіталу і результатами цього процесу; значення отриманого результату щодо одиниці використовуваних ресурсів; створення необхідної сукупності параметрів, враховуючи раціональність використання сукупності ключових ресурсів
2	Цільовий	Г. Саймон, Л. Сильченков, С. Бернард, Ю. Сурмін, М. Білик	Досягнення поставлених цілей у формі: здатності реалізувати поставлену мету, результату діяльності системи; продуктивності діяльності; успішності функціонування; відображення безпосередньо діяльності організації та її зв'язку з результатом
3	Управлінський (економічний)	Е. Долан, Д. Ліндсей, Дж. Гібсон, Д. Іванцевич, С. Мочерний, С. Єрохін, Л. Канищенко, І. Падерін	Ємний різноплановий підхід: форма вияву дії закону економії часу (найбільші результати за найменші витрати праці); досягнення дохідності шляхом економії всіх питомих витрат на виробництво продукції; норма ведення економічної діяльності як критерій доцільності під час прийняття управлінських рішень; оптимальне співвідношення виробництва, якості, результативності, гнучкості, задоволеності, конкурентоспроможності і розвитку
4	Із позиції зацікавлених сторін	Е. Фрімен, Т. Дональдсон, Дж. Пост, Л. Престон, С. Сакс, А. Уїкс, Т. Джонс, Н. Енді	У рамках даної теорії взаємодія зацікавлених сторін (клієнти, постачальники, інвестори, працівники тощо) розглядається як надання ними ресурсів організації в обмін на отримання відповідних результатів. Ефективність розглядається як міра задоволення інтересів даних сторін. Взаємодія даних сторін у рамках організації розглядається як «пучок контрактів» як у формі обміну, трансакцій або делегування повноважень з ухвалення рішень. У рамках даного підходу перспективним вважається розроблення інноваційних методик оцінки на базі специфічних критеріїв у розрізі окремих аспектів, наприклад: стратегії, процеси, можливості, стимули внесок і потреби
5	Оптимуму	В. Паретто	У даному підході розглядається оптимум, за якого неможливо збільшити обсяг виробництва певних товарів без скорочення обсягу виробництва інших товарів, це зумовлює інший важливий результат: інший перерозподіл не може поліпшити споживання будь-якого без погіршення споживання інших агентів. У даному контексті ефективність також розглядається або як використання мінімальних ресурсів для отримання певних результатів, або як отримання максимально можливої кількості продукції з даної кількості ресурсів

них категорій, що й зумовлює різноманітність визначень, підходів та методик оцінки. Поняття «ефект» є абсолютною категорією, яка відображає отриманий або досягнутий результат, також може мати форму виходу процесу, виступати множиною характеристик системи, набутих після здійснення певного впливу [12; 13]. Ефективність на відміну від ефекту є поняттям відносним, яке відображає міру досягнення поставлених цілей, виступає важливим критерієм оцінювання діяльності будь-якої організації, підприємства, установи, держави чи регіону і цілком логічно може бути використана щодо регуляторної політики як найголовніша характеристика його оцінювання.

Узагальнення основних підходів до розуміння поняття «ефективність» низки дослідників репрезентовано в табл. 1.

Виокремлення підходу В. Паретто зумовлене його значною популярністю серед дослідників, що надалі отримав визначення «алокативна ефективність», тобто ефективність за розміщенням ресурсів.

Своєрідною протиположністю даному баченню є Х-ефективність, запропонована Х. Лейбенштайном [14], який у своїх дослідженнях надавав переваги внутрішньоорганізаційним заходам, акцентуючи увагу на скороченні витрат на одиницю продукції, переплануванні, вдосконаленні методів роботи, оплаті за результатами у поєднанні з розвитком та ін. Взагалі ці методи можна звести до інтенсифікації, а висока віддача від їх реалізації свідчить про наявний невикористаний потенціал. Насправді ці два методи доцільно розглядати відносно процесу здійснення діяльності: алокативна ефективність відображає переважно результат функціонування з урахуванням зовнішніх чинників, а Х-ефективність варто розглядати як оцінку процесу функціонування системи всередині під впливом внутрішніх чинників.

Ефективність здебільшого розглядають разом із результативністю, що так чи інакше зумовлено різницею в перекладі двох термінів – *efficiency* та *effectiveness*, які обидва перекладаються значною множиною понять: «віддача», «вправність», «ефективність», «працездатність», «продуктивність», «рентабельність», «дієвість», «результативність». Частково цю невизначеність знімає Х. Рамперсад, пояснюючи, що ефективність означає «як робити речі вірно», а результативність – «як робити вірні речі» [15]. С. Сінк запропонував своєрідне родово узагальнення, визначивши результативність як головне поняття, яке має відповідні складники: дієвість (ступінь досягнення поставлених цілей, яка вимірюється якістю, кількістю, своєчасністю), економічність (міра використання ресурсів як співставлення обсягу запланованих ресурсів до фактично використаних), якість як відповідність системи вимогам, специфікаціям та очікуванням, прибутковість – відношення валових доходів до сукупних витрат, якість трудового життя – реакція залучених осіб на функціонування системи; продуктивність – безпосереднє співставлення отриманих результатів від витрачених на них ресурсів у відповідний проміжок часу [16]. Така класифікація є доцільною через можливість формування комплексу показників,

які відображають різні аспекти ефективності, що особливо актуально для регуляторної політики як складного суспільного явища.

На основі проведеного дослідження було запропоновано головні положення ефективності регуляторної політики в умовах інституційних змін.

Ефективність регуляторної політики як інституційного середовища повинна відображати досягнення поставлених цілей (у рамках запропонованої інструментарію та механізму), результати яких співвіднесені з витраченими на їх досягнення ресурсами, що стосуються витрат на підготовку та впровадження відповідних регуляторних норм, процедур та правил, а також на утримання публічних установ, в аспекті їх діяльності, пов'язаної з упровадженням зазначених норм. Ця ефективність стосується безпосередньо регуляторної політики як виду публічної всередині системи державного управління. З іншого боку, як було вище зазначено, інститути характеризуються компліментарністю, що також характерно для інституційних середовищ, адже вони формують єдину систему публічного управління. Ця властивість відображає суттєвий вплив регуляторної політики на інші види публічної політики, і, таким чином, її ефективність повинна також бути розрахована відносно всієї публічної політики, що можливо у вимірі рівня трансакційних витрат у відносно стабільному стані та виміру їх зміни разом із трансформаційними перетвореннями за зміни інститутів як у рамках самої регуляторної політики, так і в публічній політиці у цілому.

Підхід до визначення ефективності відносно зацікавлених сторін застосовується до регуляторної політики, яка є публічною та здійснює значний вплив на групи, що включають зацікавлені сторони. До зазначених зацікавлених сторін, на думку автора, варто віднести споживачів, органи фіскальної служби, виконавчої влади, місцевого самоврядування, інвесторів і безпосередньо державу як специфічний інститут, який уособлює інтереси суспільства.

Висновки. На основі проведеного дослідження було визначено особливості забезпечення ефективності регуляторної політики в умовах інституційних змін для уникнення можливих інституційних пасток з урахування поточних тенденцій у вітчизняному економічному середовищі. Для поступової ліквідації інституційних пасток необхідно розробити сценарії реалізації регуляторної політики, які будуть урахувувати вплив факторів зовнішнього та внутрішнього середовища з урахуванням їх протидій. Окрім того, необхідно пам'ятати про їх взаємодію з неформальними усталеними інститутами суспільства, що не сприяє швидкому вирішенню наявних проблем. Саме тому для забезпечення ефективності регуляторної політики необхідно стала формальна інституційна структура, санкції за ухилення від якої мають перевищувати потенційні вигоди від її порушення. У подальших дослідженнях буде висвітлено підходи до оцінки ефективності регуляторної політики, здійснено оцінювання та запропоновано напрями її підвищення в контексті впровадження механізму формування регуляторної політики держави.

Список використаних джерел:

1. Норт Д. Інституції, інституційна зміна та функціонування економіки / Д. Норт ; пер. з англ. І. Дзюб. – К. : Основи, 2000. – 198 с.
2. Мамчур В.А. Інституційні зміни і аграрна політика у розвитку регіону / В.А. Мамчур // Збірник наукових праць ВНАУ. Серія «Економічні науки». – 2010. – № 4. – С. 157–163.

3. Ткач А. Институціональна економіка. Нова институціональна економічна теорія : [навч. посіб.] / А. Ткач. – К. : Центр учбової літератури, 2007. – 304 с.
4. Ткач А. Институціональні змінення і модернізація економіки України / А. Ткач [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ur.edu.pl/pliki/Zeszyt16/08.pdf>.
5. Буайе Р. К Созданию институциональной политической экономики / Р. Буайе, Э. Бруссо, А. Кайе, О. Фавро / Экономическая социология. – 2008. – Т. 9. № 3. – С. 17–24.
6. Одинцова А.В. Французский регуляционизм как направление современной экономической мысли : автореф. дис. ... доктора экономических наук : спец. 08.08.01. «Экономическая теория» / А.В. Одинцова. – 2010. – 50 с.
7. Ткач А.А. Институціональні основи ринкової інфраструктури : [монографія] / А.А. Ткач. – К. : Об'єдн. ін-т економіки НАН України, 2005. – 295 с.
8. Буайе Р. Теория регуляции: Критический анализ / Р. Буайе ; пер. с франц. Н.Б. Кузнецовой. – М. : Российск. гос. гуманит. ун-т, 1997. – 213 с.
9. Ruttan V.W. Toward a Theory of Induced Institutional Innovation / V.W. Ruttan, Y. Hayami // Journal of Development Studies. – 1984. – Vol. 20. – P. 203–223.
10. Полтерович В.М. Институциональные ловушки и экономические реформы / В.М. Полтерович // Лаборатория математической экономики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://mathecon.cemi.rssi.ru/vm_polterovich/files/ep99001.pdf.
11. Амосов А. Макроэкономическая политика в лабиринте ловушек / А. Амосов // Промышленные ведомости. – 2001. – № 24–25 – С. 35–36.
12. Краткий экономический словарь / Под ред. А.Н. Азрилияна ; 2-е изд., доп. и перераб. – М. : Институт новой экономики, 2002. – 1088 с.
13. Clarkson M.B.E. A stakeholder framework for analyzing and evaluating corporate social performance / M.B.E. Clarkson // Academy of Management Review. – 1995. – № 20. – P. 65–91.
14. Лейбенштайн Х. Аллокативная эффективность в сравнении с «Х-эффективностью» / Х. Лейбенштайн // Вехи экономической мысли. Т. 2. Теория фирмы. – СПб. : Экономическая школа, 2000. – С. 477–506.
15. Рамперсад Х. Универсальная система показателей. Как достигать результатов, сохраняя целостность / Х.Л. Рамперсад [и др.] ; пер. с англ.; 3-е изд. – М. : Альпина Бизнес Букс, 2006. – 352 с.
16. Синк С.Д. Управление производительностью: планирование, измерение и оценка, контроль и повышение / С.Д. Синк. – М. : Прогресс, 1989. – 522 с.

Колупаева И. В.

Харьковский торгово-экономический институт
Киевского национального торгово-экономического университета

ЭФФЕКТИВНОСТЬ РЕГУЛЯТОРНОЙ ПОЛИТИКИ В УСЛОВИЯХ ИНСТИТУЦИОНАЛЬНЫХ ИЗМЕНЕНИЙ

Резюме

В статье осуществлено обобщение подходов к пониманию институциональных изменений. Проведена группировка существующих подходов к пониманию понятия «эффективность» и определены их особенности относительно оценки регуляторной политики. Предложена сущность эффективности регуляторной политики в условиях институциональных изменений.

Ключевые слова: регуляторная политика, государственное регулирование, институционализм, институты, институциональная среда, институциональные изменения, институциональные ловушки.

Kolupaieva I. V.

Kharkiv Trade and Economics Institute of
Kyiv National Trade and Economics University

EFFECTIVENESS OF REGULATORY POLICY IN TERMS OF INSTITUTIONAL CHANGES

Summary

Generalization of approaches to understand institutional changes has been implemented. A grouping of existing approaches to understand the concept of "efficiency" has been carried out. Features of evaluation efficiency of regulatory policy have been determined. Essence of regulatory policy efficiency in terms of institutional change has been proposed.

Key words: regulatory policy, government regulation, institutionalism, institutions, institutional environment, institutional change, institutional traps.